

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 27 marca 2014 r. *

Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznego środka prawnego — Opłaty sądowe związane z wniesieniem apelacji w dziedzinie prawa socjalnego — Wprowadzanie w życie prawa Unii — Brak — Zakres stosowania prawa Unii — Brak właściwości Trybunału

W sprawie C-265/13

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Hiszpania) postanowieniem z dnia 3 maja 2013 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 15 maja 2013 r., w postępowaniu:

Emiliano Torralbo Marcos

przeciwko

Korota SA,

Fondo de Garantía Salarial,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), wiceprezes Trybunału, J.L. da Cruz Vilaça, J.C. Bonichot i A. Arabadjiev, sędziowie,

rzecznik generalny: N. Jääskinen,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu rządu hiszpańskiego przez S. Centeno Huertę, działającą w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez I. Martínez del Peral oraz H. Krämera, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: hiszpański.

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).
- 2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu toczącego się pomiędzy M. Torralbem Marcosem a Korota SA (zwaną dalej „spółką Korota”) oraz Fondo de Garantía Salarial (funduszem gwarancji wynagrodzeń, zwanym dalej „Fogasą”), a dotyczącego wypłaty na rzecz E. Torralba Marcosa odszkodowania w związku z rozwiązaniem z nim umowy o pracę przez spółkę Korota, znajdującą się w stanie upadłości układowej.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 36) w art. 1 ust. 1 stanowi:

„Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do roszczeń pracowników wynikających z umów o pracę lub stosunku pracy i istniejących wobec pracodawców, którzy są niewypłacalni w rozumieniu art. 2 ust. 1”.

- 4 Zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy:

„Do celów niniejszej dyrektywy pracodawcę uważa się za niewypłacalnego, jeżeli zgłoszony został wniosek o otwarcie postępowania zbiorowego w oparciu o niewypłacalność pracodawcy, przewidzianego w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państwa członkowskiego, obejmującego częściowe lub całkowite zajęcie majątku pracodawcy oraz wyznaczenie syndyka lub osoby wykonującej podobne zadanie, a organ, który jest właściwy na mocy wyżej wymienionych przepisów:

- a) zdecydował o wszczęciu postępowania; lub;
- b) stwierdził definitywne zamknięcie przedsiębiorstwa lub zakładu pracodawcy, jak również, że majątek nie jest wystarczający, by wszczęcie postępowania było uzasadnione”.

- 5 Zgodnie z art. 3 akapit pierwszy tej dyrektywy:

„Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne, aby instytucje gwarancyjne zapewniły, z zastrzeżeniem art. 4, wypłatę należności z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowników, wynikających z umowy o pracę lub stosunku pracy, włączając w to, jeśli stanowi tak prawo krajowe, wypłatę odprawy w związku z ustaniem stosunku pracy”.

Prawo hiszpańskie

- 6 Artykuł 2 Ley 1/1996 de asistencia jurídica gratuita (ustawy 1/1996 w sprawie pomocy prawnej) z dnia 10 stycznia 1996 r. (BOE nr 11, z dnia 12 stycznia 1996 r., s. 793, zwanej dalej „ustawą 1/1996”), zatytułowany „Zakres podmiotowy”, stanowi:

„Zgodnie z przepisami niniejszej ustawy i z postanowieniami obowiązujących w tym zakresie umów międzynarodowych, których Hiszpania jest stroną, oraz w granicach ustanowionych przez te ramy prawne do pomocy prawnej są uprawnieni:

[...]

d) w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, ponadto, pracownicy i beneficjenci systemu zabezpieczenia społecznego, zarówno w przypadku obrony, jak i w przypadku czynności podejmowanych w celu zapewnienia skuteczności praw pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy”.

- 7 Artykuł 6 ustawy 1/1996, zatytułowany „Przedmiotowy zakres prawa” jest sformułowany następująco:

„Pomoc prawna obejmuje następujące świadczenia:

[...]

5. Zwolnienie z uiszczenia opłat sądowych oraz z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia w celu wniesienia skargi”.

- 8 Artykuł 1 Ley 10/2012 por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de Justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses (ustawy 10/2012 o niektórych opłatach w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości oraz krajowego instytutu toksykologii i medycyny sądowej) z dnia 20 listopada 2012 r. (BOE nr 280 z dnia 21 listopada 2012 r., s. 80820, zwanej dalej „ustawą 10/2012”), zatytułowany „Zakres zastosowania opłaty za czynności sądowe w postępowaniu cywilnym, sądownoadministracyjnym i w postępowaniach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych”, stanowi:

„Opłata za czynność sądową w postępowaniu cywilnym, sądownoadministracyjnym i w postępowaniach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych ma charakter państwowy i jest wymagana w tym samym zakresie na całym terytorium państwa w sytuacjach określonych w niniejszej ustawie [...]”.

- 9 Artykuł 2 tej samej ustawy, zatytułowany „Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku uiszczenia opłaty”, przewiduje:

„Zdarzeniem powodującym powstanie obowiązku uiszczenia opłaty jest każda czynność sądowa związana z wykonaniem następujących czynności procesowych:

[...]

f) wniesienie nadzwyczajnego środka odwoławczego [recurso de suplicación] i kasacji w postępowaniu z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych”.

- 10 Artykuł 3 rzeczonyj ustawy, zatytułowany „Podmioty zobowiązane do uiszczenia opłaty”, w ust. 1 stanowi:

„Podmiotem zobowiązanym do uiszczenia opłaty jest każdy, kto domaga się wykonania czynności sądowej i doprowadzi do powstania zdarzenia powodującego powstanie obowiązku uiszczenia opłaty”.

11 Artykuł 4 ust. 2 i 3 tej samej ustawy, dotyczący zwolnienia z opłaty, sformułowany jest w następujący sposób:

„2. W każdym wypadku z obowiązku uiszczenia opłaty zwolnione są:

a) osoby, którym przyznano pomoc prawną i które wykażą, że spełniają warunki jej przyznania określone we właściwych przepisach.

[...]

3. W postępowaniu cywilnym pracownicy najemni lub samozatrudnieni są zwolnieni od kosztów sądowych w odniesieniu do 60% wysokości opłaty pobieranej od wniesienia nadzwyczajnego środka odwoławczego [recurso de suplicación] i kasacji”.

12 Artykuł 5 ust. 3 ustawy 10/2012, poświęcony pobieraniu opłaty, stanowi:

„W postępowaniu cywilnym opłata staje się wymagalna z chwilą wniesienia nadzwyczajnego środka odwoławczego [recurso de suplicación] lub kasacji”.

13 Podstawa obliczenia opłaty jest określona w art. 6 ustawy. Jej art. 7, dotyczący obliczenia wysokości opłaty, ustala ją zasadniczo na kwotę 500 EUR od wniesienia nadzwyczajnego środka odwoławczego (recurso de suplicación) do sądu do spraw socjalnych. Dodatkowo, jeżeli osoba zobowiązana do uiszczenia opłaty jest osobą fizyczną, pobiera się 0,1% podstawy obliczenia opłaty, maksymalnie do wysokości 2 000 EUR. Artykuł 8 poświęcony jest mechanizmowi „samodzielnego naliczania” i uiszczenia opłaty.

Okoliczności faktyczne w postępowaniu głównym i pytania prejudycjalne

14 Spółka Korota znajduje się w stanie upadłości układowej od dnia 16 czerwca 2008 r.

15 W dniu 16 czerwca 2010 r. Juzgado de lo Mercantil n° 4 de Barcelona (sąd gospodarczy nr 4 w Barcelonie) wydał orzeczenie zawierające następującą sentencję:

„Układ zaproponowany przez spółkę Korota w dniu 9 kwietnia 2010 r. i przyjęty przez wierzycieli zostaje zatwierdzony; spółka Korota będzie zdawać niniejszemu sądowi sprawozdanie z jego wykonania co sześć miesięcy. [...] Zarządca zaprzestaje swojej działalności z dniem wydania niniejszego orzeczenia”.

16 Ugoda między E. Torralbem Marcosem a spółką Korota, zatwierdzona w dniu 25 czerwca 2012 r. przez sekretariat sądu odsyłającego (zwana dalej „ugodą”) zawiera następujące zapisy:

„1. [Spółka Korota] potwierdza przyczyny zwolnienia i – wyłącznie do celów niniejszej ugody – przyznaje, że doszło do niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę. Oferuje ona kwotę 14 090 EUR tytułem odszkodowania oraz dodatkowo kwotę 992,66 EUR z powodu braku wypowiedzenia i kwotę 6 563 EUR z tytułu roszczeń podnoszonych w niniejszym sporze.

2. [Emiliano Torralbo Marcos] akceptuje te kwoty i strony postanawiają, że wiążąca je umowa o pracę zostaje rozwiązana ze skutkiem od dnia 27 lutego 2012 r.

[...]”.

17 W dniu 3 października 2012 r. E. Torralbo Marcos złożył w sądzie odsyłającym wniosek o wszczęcie egzekucji ugody z powodu niewykonania zobowiązań przez spółkę Korota.

- 18 Postanowieniem z dnia 13 listopada 2012 r. sąd odsyłający nadał ugodzie klauzulę wykonalności przeciwko spółce Korota. W tym samym dniu egzekucja została jednak zawieszona, ponieważ spółka ta znajdowała się w upadłości układowej, a nie stwierdzono żadnych dóbr tej spółki zajętych przed układem.
- 19 Pismem z tego samego dnia E. Torralbo Marcos został pouczone, że może stawić się przed właściwym Juzgado de lo Mercantil w celu dochodzenia swoich praw przeciwko spółce Korota.
- 20 Emiliano Torralbo Marcos wniósł zażalenie (recurso de reposición) na to postanowienie, podnosząc, że skoro Juzgado de lo Mercantil n° 4 de Barcelona zatwierdził układ i odwołał zarządcę, egzekucja powinna toczyć się zgodnie z art. 239 Ley Reguladora de la Jurisdicción Social (ustawy o ustroju do spraw socjalnych).
- 21 Wyżej wymienionym postanowieniem z dnia 3 stycznia 2013 r. sąd odsyłający oddalił zażalenie z uwagi na fakt, że ww. postanowienie z dnia 13 listopada 2012 r. pozostawało w mocy wobec niezakończenia postępowania układowego.
- 22 Emiliano Torralbo Marcos zapowiedział wniesienie nadzwyczajnego środka odwoławczego (recurso de suplicación) przeciwko temu orzeczeniu z dnia 3 stycznia 2013 r. do Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (sądu najwyższego Katalonii).
- 23 Wobec nieprzedstawienia przez E. Torralba Marcosa zaświadczenia administracji podatkowej o uiszczeniu opłat sądowych zgodnie z Ley 10/2012 zarządzeniem z dnia 13 marca 2013 r. został on wezwany do uzupełnienia tego braku w terminie pięciu dni.
- 24 W dniu 22 marca 2013 r. E. Torralbo Marcos wniósł zażalenie (recurso de reposición) na to zarządzenie, podnosząc zasadniczo, że nie miał obowiązku uiszczenia tej opłaty, gdyż po pierwsze, jako pracownikowi i beneficjentowi systemu zabezpieczenia społecznego przyznana mu została pomoc prawna zgodnie z art. 2 lit. d) ustawy 1/1996, a po drugie, że ustawa 10/2012 jest niezgodna z art. 47 karty, ponieważ wprowadza nieproporcjonalną przeszkodę, sprzeczną z prawem do skutecznej ochrony sądowej gwarantowanej w tym ostatnim artykule.
- 25 Sąd odsyłający zastanawia się nad zgodnością art. 47 karty z uregulowaniem krajowym, takim jak to, którego dotyczy postępowanie główne, nakładającym na pracownika najemnego obowiązek uiszczenia opłaty w celu wniesienia odwołania w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym w celu uzyskania sądowego orzeczenia o niewypłacalności pracodawcy, dającego pracownikowi prawo dostępu do właściwej instytucji gwarancyjnej.
- 26 W tych okolicznościach Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (sąd do spraw socjalnych nr 2 w Terrassa) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy art. 47 [karty] stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów takich jak art. 1, art. 2 lit. f), art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2 lit. a), art. 4 ust. 3, art. 5 ust. 3, art. 6, 7, art. 8 ust. 1 i art. 8 ust. 2 [ustawy 10/2012] w zakresie, w jakim nie stwarzają krajowemu organowi sądowemu możliwości a) zmiany opłat sądowych lub oceny względów proporcjonalności (uzasadnienia faktu ich nałożenia przez państwo i ustalonej wysokości tych opłat jako przeszkody w dostępie do skutecznej ochrony sądowej) w celu zarządzenia zwolnienia od obowiązku ich uiszczenia; b) uwzględnienia zasady skuteczności w kontekście stosowania przepisów prawa Unii; c) oceny znaczenia, jakie w zaistniałych okolicznościach dane postępowanie ma dla stron; zważywszy, że bez uiszczenia tych opłat nie można nadać biegu wniesionemu nadzwyczajnemu środkowi odwoławczemu (recurso de suplicación)?

- 2) Czy art. 47 [karty] stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów takich jak art. 1, art. 2 lit. f), art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2 lit. a), art. 4 ust. 3, art. 5 ust. 3, art. 6, 7, art. 8 ust. 1 i art. 8 ust. 2 [ustawy 10/2012] w zakresie, w jakim znajdują one zastosowanie do szczególnego rodzaju postępowania, jakim jest postępowanie z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, w którym prawo Unii jest zwykle stosowane jako podstawowy element zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego [w Unii Europejskiej]?
- 3) W kontekście powyższych pytań: czy organ sądowy taki jak sąd odsyłający może odstąpić od stosowania przepisów takich jak wymienione powyżej, które nie stwarzają krajowemu organowi sądowemu możliwości: a) zmiany opłat sądowych lub oceny względów proporcjonalności (uzasadnienia faktu ich nałożenia przez państwo i ustalonej wysokości tych opłat jako przeszkody w dostępie do skutecznej ochrony sądowej) w celu zarządzenia zwolnienia od obowiązku ich uiszczenia; b) uwzględnienia zasady skuteczności w kontekście stosowania przepisów prawa Unii; c) oceny znaczenia, jakie w zaistniałych okolicznościach dane postępowanie ma dla stron; zważywszy, że bez uiszczenia tych opłat nie można nadać biegu wniesionemu nadzwyczajnemu środkowi odwoławczemu (recurso de suplicación)?”.

W przedmiocie właściwości Trybunału

- 27 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału w ramach odesłania prejudycjalnego na mocy art. 267 TFUE Trybunał może dokonywać wykładni prawa Unii wyłącznie w granicach przyznanej mu właściwości (zob. podobnie wyrok *McB.*, C-400/582 PPU, EU:C:2010:582, pkt 51; postanowienia: *Czołakowa*, C-14/13, EU:C:2013:374, pkt 21; *SC Schuster & Co Ecologic*, C-371/13, EU:C:2013:748, pkt 14).
- 28 W tej kwestii należy przypomnieć, że zakres stosowania karty w odniesieniu do działań państw członkowskich został określony w jej art. 51 ust. 1, zgodnie z którym postanowienia karty mają zastosowanie do państw członkowskich tylko w sytuacji, gdy stosują one prawo Unii (wyrok *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, pkt 17).
- 29 Artykuł 51 ust. 1 karty potwierdza utrwalone orzecznictwo Trybunału, zgodnie z którym prawa podstawowe chronione w porządku prawnym Unii znajdują zastosowanie we wszystkich sytuacjach podlegających prawu Unii, ale nie poza takimi sytuacjami (zob. wyrok *Åkerberg Fransson*, EU:C:2013:105, pkt 19; postanowienie *Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio*, C-258/13, EU:C:2013:810, pkt 19).
- 30 Jeżeli stan prawny nie jest objęty zakresem stosowania prawa Unii, Trybunał nie jest właściwy do jego oceny, a przytaczane ewentualnie postanowienia karty nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do nadania mu takiej właściwości (zob. podobnie wyrok *Åkerberg Fransson*, EU:C:2013:105, pkt 22; postanowienia: *Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio*, EU:C:2013:810, pkt 20; *Dutka*, C-614/12 i C-10/13, EU:C:2014:30, pkt 15; a także *Weigl*, C-332/13, EU:C:2014:31, pkt 14).
- 31 W konsekwencji należy ustalić, czy sytuacja prawna leżąca u podstaw sporu w postępowaniu głównym należy do zakresu zastosowania prawa Unii.
- 32 W ramach niniejszego odesłania prejudycjalnego należy zauważyć, ogólnie rzecz ujmując, że sporne przepisy krajowe regulują określone opłaty w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości. Nie jest ich celem wprowadzenie w życie przepisów prawa Unii. Ponadto prawo to nie zawiera żadnego uregulowania specyficznego dla tej dziedziny lub mogącego mieć wpływ na omawiane przepisy krajowe.
- 33 Zresztą przedmiot postępowania głównego nie dotyczy wykładni lub stosowania normy prawa Unii oprócz tej zawartej w karcie (zob. podobnie postanowienie *Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio*, EU:C:2013:810, pkt 21).

- 34 Ponadto, w odróżnieniu od sprawy zakończonej wyrokiem DEB (C-279/09, EU:C:2010:811), na którą powołał się sąd odsyłający i która dotyczyła wniosku o przyznanie pomocy prawnej w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności państwa wszczętym na podstawie prawa Unii, z postanowienia odsyłającego wynika, że opłaty sądowe będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym są związane z wniesieniem nadzwyczajnego środka odwoławczego w postaci „recurso de suplicación”, skierowanego przeciwko ww. postanowieniu z dnia 3 stycznia 2013 r., którym sąd odsyłający oddalił wniosek o skierowanie ugody do egzekucji, złożony przez E. Torralba Marcosa na podstawie prawa krajowego, to jest art. 239 ustawy o ustroju sądów do spraw socjalnych.
- 35 Oczywiście sąd odsyłający wskazuje, że ostatecznym celem zabiegów sądowych podjętych przez E. Torralba Marcosa jest doprowadzenie do interwencji Fogasy w przypadku niewypłacalności spółki Korota, zgodnie z art. 3 dyrektywy 2008/94.
- 36 Należy jednak stwierdzić, że w obecnym stadium postępowania głównego rozpatrywana sytuacja nie wchodzi w zakres stosowania dyrektywy ani, ogólnie rzecz ujmując, prawa Unii.
- 37 Jak bowiem zauważyła Komisja Europejska, z art. 2 ust. 1 dyrektywy 2008/94 wynika, że kwestia, czy pracodawcę należy uznać za niewypłacalnego do celów tej dyrektywy, wchodzi w zakres stosowania prawa krajowego, jak również decyzji lub stwierdzenia właściwego organu krajowego.
- 38 Tymczasem, nawet jeżeli spółka Korota została postawiona, bez wątpienia, w stan upadłości układowej od czerwca 2008 r., to decyzja ta nie zawiera jednak żadnego konkretnego elementu pozwalającego na uznanie, że w obecnym stadium postępowania głównego spółka ta jest niewypłacalna w rozumieniu właściwych przepisów prawa hiszpańskiego.
- 39 Przeciwnie, z informacji sądu odsyłającego, zgodnie z którą wniosek E. Torralba Marcosa o skierowanie ugody do egzekucji ma na celu uzyskanie stwierdzenia niewypłacalności spółki Korota wynika, że w tym stadium przedsiębiorstwo to nie zostało jeszcze uznane za niewypłacalne na podstawie prawa hiszpańskiego.
- 40 Okoliczność, że poprzez swoje działania E. Torralbo Marcos usiłuje – zgodnie ze wskazówkami udzielonymi przez sąd odsyłający – uzyskać takie stwierdzenie niewypłacalności w celu skorzystania z interwencji Fogasy zgodnie z art. 3 dyrektywy 2008/94, nie jest wystarczająca, by już w obecnym stadium postępowania uznać, że sytuacja rozpatrywana w postępowaniu głównym wchodzi w zakres stosowania dyrektywy, a w konsekwencji prawa Unii.
- 41 Należy też wskazać, że zgodnie ze wskazówkami udzielonymi przez sąd odsyłający sąd ten, w ww. postanowieniu z dnia 3 stycznia 2013 r., zaskarżonym przez E. Torralba Marcosa w drodze „recurso de suplicación” odmówił uwzględnienia jego wniosku o skierowanie ugody do egzekucji zasadniczo z tego powodu, że kontynuowanie postępowania egzekucyjnego zależy od orzeczenia sądu gospodarczego, do którego, jak pouczone E. Torralba Marcosa, powinien się on zwrócić w celu dochodzenia swoich praw.
- 42 Postanowienie to nie przesądza kwestii niewypłacalności spółki Korota ani ewentualnego prawa zainteresowanego do uzyskania od instytucji gwarancyjnej pokrycia jego nieodzyskanych wierzytelności socjalnych zgodnie z dyrektywą 2008/94 w przypadku uznania spółki Korota za niewypłacalną w rozumieniu właściwych przepisów krajowych.
- 43 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że sytuacja prawna leżąca u podstaw postępowania głównego nie wchodzi w zakres stosowania prawa Unii. W konsekwencji Trybunał jest niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania przedłożone przez Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa.

W przedmiocie kosztów

- 44 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania przedłożone w trybie prejudycjalnym przez Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Hiszpania).

Podpisy